

Werknemers met een handicap hebben dubbel zo veel stress

Slechts een op de zeven werknemers met een zware arbeidshandicap heeft werkbaar werk. Voor werknemers met een lichte handicap is dat een op de drie. Dat blijkt uit de meest recente Werkbaarheidsmeting van de SERV-Stichting Innovatie & Arbeid.

TEKST WIM TROCH FOTO MINE DALEMANS

De werkbaarheid van ons werk gaat erop achteruit. Dat leert de Werkbaarheidsmeting van Stichting Innovatie & Arbeid van de SERV (de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, een overleg- en adviesorgaan van werkgevers- en werknemersorganisaties). Daarmee wordt de dalende lijn, die sinds 2007 te zien is, voortgezet. Slechts een op de twee werknemers (49,6 procent) heeft werkbaar werk. In 2007 was dat nog 53,8 procent.

Werkbaar werk is voor iedereen een uitdaging, maar voor personen met een handicap is dat nog meer het geval. Amper 15,2 procent van de werknemers met een zware arbeidshandicap heeft werkbaar werk zonder knelpunten. Bij de werknemers met een lichte handicap is dat 32,9 procent. Ter vergelijking: 54,1 procent van de werknemers zonder handicap geeft aan een baan zonder knelpunten te hebben.

Vier knelpunten

De werkbaarheid wordt gemeten aan de hand van vier knelpunten: werkstress, motivatieproblemen, onvoldoende leermogelijkheden en onevenwicht in de werk-privébalans. Mensen met een arbeidshandicap worden beduidend meer met die knelpunten geconfronteerd dan andere werknemers.

Zo ervaart de helft (52,9 procent) van de werknemers met een lichte arbeidshandicap en maar liefst driekwart (73,4 procent) van de mensen met een zware arbeidshandicap werkstressklachten. Dat is meer dan het dubbele van het aandeel met werkstressklachten bij de werknemers zonder arbeidshandicap (32,4 procent). Ook voor de drie andere knelpunten is er een verdubbeling van het aandeel bij werknemers met een zware arbeidshandicap ten aanzien van de werknemers zonder arbeidshandicap.

Grensoverschrijdend gedrag

Die werkstress komt niet zomaar uit de lucht vallen. Werknemers met een arbeidshandicap rapporteren vaker werkbaarheidsrisico's in hun arbeidssituatie. Zij worden vaker geconfronteerd met hoge werkdruk, emotionele belasting, gebrek aan afwisseling en autonomie, gebrekkige ondersteuning door de leidinggevende en fysieke belasting. Mensen met een arbeidshandicap zijn opvallend vaker het slachtoffer van intimidatie, bedreiging en

Werknemers met stress op het werk

32,4 %
ZONDER ARBEIDSHANDICAP

52,9 %
MET LICHT E ARBEIDSHANDICAP

73,4 %
MET ZWARE ARBEIDSHANDICAP

pesterijen. Twee op de vijf kregen het afgelopen jaar te maken met grensoverschrijdend gedrag.

Nationaal ACV-secretaris Ann Vermorgen is voorzitter van de SERV: 'Mensen met een arbeidshandicap hebben het moeilijker om werk te vinden. Als zij aan de slag zijn, hebben ze jammer genoeg vaak geen werkbaar job. Nochtans zijn heel wat bedrijven echt gemotiveerd om mensen met een arbeidshandicap aan te werven en hiervoor de nodige aanpassingen te doen. Alleen kennen ze onvoldoende de vele ondersteuningsmaatregelen die er zijn. Het is aan de Vlaamse overheid om die beter bekend te maken bij de bedrijven en de werknemers.'

Uit aanvullend onderzoek van de SERV-Stichting Innovatie & Arbeid blijkt dat kleine ingrepen, zoals een ruimere werkomgeving, het aanpassen van de uurroosters op de uurregelingen van het openbaar vervoer of de aankoop van enkele hulpmiddelen, al een groot verschil kunnen maken. Ondernemingen die inspanningen leveren om personen met een handicap werkbaar werk te geven, halen daar hun voordeel uit. Uit het onderzoek blijkt dat collega's de inspanningen waarderen en dat zij een hogere loyaliteit voor de onderneming tonen. Inclusie is dus duidelijk verrijkt voor de collega's, zorgt voor meer begrip op de werkvloer en leidt tot een betere werksfeer. ■

ZO KAN HET OOK:

Martin kreeg aangepast werk na ongeval

Martin Schmitz (54) uit Dilsen-Stokkem werkt bij ALRO, een bedrijf dat instaat voor oppervlaktebehandeling. Onder meer metaalonderdelen voor Audi en Volvo worden hier gecoat en gelakt. Martin werkt er 35 jaar. In 1996 kreeg hij op weg naar huis een ongeval. 'Ik werd aangereden op de moto', vertelt hij. 'Door dat ongeval heeft men mijn been moeten amputeren. Ik kreeg een bovenbeenprothese. Een half jaar heb ik thuisgezeten.'

Martin wilde snel weer aan de slag. Hij stond aan de band, maar dat werk uitvoeren was door zijn prothese onmogelijk. 'Fysiek was dat te zwaar. Zo lang rechtstaan kan ik niet meer. De toenmalige werkgever maakte daar geen probleem van en zei dat ze me aangepast werk zouden geven. Iedereen ver-

klaarde me gek dat ik zo snel weer wilde gaan werken, maar sociaal contact en kunnen werken is heel belangrijk voor mij. Ik kreeg een meer administratieve functie. Nu ben ik verantwoordelijk voor het onderhoud van de vloer en de gebouwen. En dat lukt prima.'

Het bedrijf is intussen van eigenaar gewisseld, maar ook de nieuwe werkgever maakte geen probleem van het aangepast werk voor Martin. 'Natuurlijk ben ik daar zeer dankbaar voor. Mijn werkgever is altijd heel flexibel geweest. Als ik naar de dokter moest voor een controle of zo, is daar nooit een probleem van gemaakt. Ook de collega's zijn altijd goed omgegaan met mijn beperking. Want het is niet omdat je een beperking hebt, dat je niets meer zou kunnen,' besluit hij.